

Moàdem, V. *Mo-* *Moarra*, V. *Mo-* *Mobàric*,
Mocarra, V. *Mo-* *Mocàtil*, V. *Mo-* *Moceguellos*, V.
Marxuquera Moclem, V. *Mo-* *Mocoró*, V. *Mogrony*

La MODEGUERA

1) Turó del terme de Castell d'Aro (Baix Empordà),
 en direcció a Sant Pol i Segueró (XLIV, 168.21).

2) var.: «loco dicto *Modragueres et Mirabes*», NL
 antic del terme de Santa Coloma de Tuïr (Rosselló)
 documentat entre els anys 1571-1608 (Desplanque
Inventaire des Archives de Thuir, 116a).

ETIM.

Modeguera, «lloc on es fa molta módega». La
módega és una herba semblant a l'estepa; per a l'ori-
 gen del mot, veg. *DECat*. v, 715b6-11; 716b13. J.F.C.

-MODO, BENI-

Poble valencià de la Ribera del Xúquer, un poc al
 Sud de Carlet.

Pron. mod. En J. Giner ens deia el 1935 que «en el
 país» havia oït *berimóŷ*, mesos després precisà que
 uns diuen *benimódo* altres *benimóo* o *-móo*, però
 que la gent vulgar de Carlet i d'Alcúdia ho dissimilen
 en *berimóu* o *móo*. En les meves enq. de 1952, tant
 en la que vaig fer en el poble mateix (xxxI, 181-182)
 com a Alcúdia de Carlet, tinc nota d'haver oït ja només
benimódo (xxxI, 77.16). L'únic gentilici verament
 popular, vaig constatar que és l'humorístic *cuquello*s
 (ibid.), però *AlcM* diu que és *benimodins* o *-modolins*.

MENCIONS ANT. No veig que figuri enlloc en el
Rept. Però tinc nota de la grafia moderna *Benimodo*
 en un doc. de 1393 de l'*ACA*, reg. 1933, f° 183,
 comunicada per J. G. M.

SSiv. (132) diu que en un doc. datat de 3-xii-1337
 es parla d'una alqueria del terme de Carlet de nom
Benimodol de Muçalet, que s'absté d'identificar amb
 Benimodo (tot i que en l'article *Benimodo* diu, sense
 precisar, que el nom d'aquest té una variant
Benimodol); de *Benimodo* diu que l'ha vist en una
 estadística de mj. S. xvi amb 80 cases de moros, i
 sospita que hi ha error en el nombre de veïns, puix
 que Escolano ja no l'esmenta; pel que fa a Benimodo
 prou ens informa que se li atorgà una franquícia reial
 l'any 1430 i que havent estat erigit en rectoria de
 moriscos el 1535, hi convertiren la mesquita en
 església, i que, el 1574, havent-hi ja 100 cases de
 cristians nous manaren enderrocar-la i fer-ne una de
 nova; sense precisar la forma del nom en aquestes
 dates.

En el cens de 1609 figura en la forma *Benimodo*
 (Reglà-B., p. 110 amb 150 cases de moriscos i
 pertanyent al Comte d'Aitona; però és segur que en

la dada de SSiv. relativa a *Benimodol* amb *-l* a mj. S.
 xvi, sigui el mateix lloc que les que ens dona Lapeyre
 (p. 36) que li atribueix 80 cases de moriscos en el
 cens de 1572, 76 en els de 1527 i 1563 i 127 en el de
 1602. Per desgràcia com que Lapeyre no precisa la
 forma del nom en els censos, no acabariem
 d'assegurar-nos-en.

De tota manera ja tenim la forma amb *-l* ben
 assegurada, puix que és *Benimodol* com figura a l'índex
 del Reial Patrimoni (copiat el S. xvi, f° 56, resumint les
 dades medievals);¹ l'avaluador governatiu de cap a l'a.
 1600 dóna *Benimodol* amb 80 cases de moriscos (*El*
Arch. iv, 383); i Cavanilles (i, 163) diu «*Benimodol* o
 bien *Benimodo*, como ahora se pronuncia». Suposo
 que després de l'expulsió devia ser repoblat, (cf. la
 bibliografia p.p. Lz.Vargas, c. 1774? II, 82).

ETIM. Només comptem amb la que proposà Oliver-
 Asín en el seu llibret (p. 91) àr. *beni maudûd*, que
 suposa «nombre de família» (copiada per *AlcM*), que
 he de declarar dolenta: no consta això com NP enlloc,
 per més que una arrel *wdd* 'estimar, amar' sigui
 coneguda (Dozy, *RMa.*), però no amb tal derivat:
 res d'això, a Algèria, i només un NP *ūdūd* a Egipte
 (Littmann, p. 88) i *Wādīd* (pron. *Odiā*) com a nom
 d'una beduïna Otaba en el Nedjd (Hess, 53).

El nom suposat d'Oliver seria el participi passiu
 d'això, si aquesta arrel existís en Forma i, però només
 existeix en la II i la v, i els participis d'aquestes són
muŷaddad, *mutaŷaddad*; és més, suposant que
 **Maudûd* hagués existit, estant accentuat en la síl·laba
 final hauria donat *modût*, no pas *môdo*; en els
 participis en *a - ū* no recula l'accent: no s'hi ha
 assenyalat cap cas de tal retrocés, en una forma que
 es troba en grans masses, en NLL, i en els lèxics
 dialectals.

Hi ha dues etimologies acceptables totes dues:

A) Està ben documentat com a NP el singular *Ben-*
Môdar: *Yahja Ben Môdar* és un personatge que fa
 un paper en la Història dels jutges de Còrdova per
 Al-Ĥošanī (p. 63 del text àrabic); *mār* no és una arrel
 gaire viva, però Belot li atribueix la tribu dels *Modaris*,
 ara bé Hess dóna *Moŷarī*-*ŷya* com a nom d'aquesta
 tribu de l'Aràbia Central (48b).

I és que, en efecte, les emfàtiques *di ŷes* confonien
 molt en l'àrab parlat: i *mār* sí que és una arrel ben
 coneguda i molt vivaç: Hess en registra 5 NP derivats,
 entre ells, *Môtar*, també registrat pels reculls centro-
 aràbics d'Euting i Huber; i el dim. *moŷar* o femení
moŷarā es registren a Algèria (*GGA*g. 287a), a
 l'Aràbia Deserta (Doughty), i en el Nedj mateix, com
 a nom d'una dona de la dita tribu. No era arrel menys
 viva a Espanya: *mār* 'suar, mullar, ploure o fer ploure'
RMa. s.v. *pluvia*; i *PAlc.* 288.19 «llover».

Ben fàcil, doncs, admetre que els *Beni môdar*
 família del personatge d'AlĤošanī fossin coneguts com
 'els de la mullena, o de la suor' (o... 'els qui paren la